

ÓGREIÐ ANSING

umráðandi, at samfelagið ikki steðgar upp hesar vikurnar, hóast Løgmaður hósdeginn gav boð um, at virkseimi í landinum minkar.

Við hesum boðunum varð eisini boðað frá, at børn skulu vera heima, og at skúlar og dagstovnar kring landið bert hava opið í sera avmarkaðan mun.

– Vinnufyrirøkur skulu so gjørligt koyra so ótarnað, sum gjørligt er. Tey starvsfólk, sum ikki hava annan møguleika fáa ansing til síni børn kunnu taka av kommunala ansingartilboðnum, sigur Marita Rasmussen.

Á heimasíðuni hjá Føroya Arbeidsgevarafelag stendur, at tey hava verið í samband við kommunufelagið, og sambært teimum er barnansing tøk fyri tey, ið hava tørva á ansing til og við 3. flokk starvsfólk í privatu vinnuni fáa framvegis

børnini ansað á stovni.

– Kunningin sum higartil er farin út frá kommununum um barnansing hevur verið mangulfull og ógreið. Tí er tað neyðugt undr øllum umstøðum við nýggjari kunning, sigur hon.

Arbeiða heimanífrá uttan ansingartilboð

Tá lögmaður hósdeginn í síðstu viku á tíðindafundi boðaði frá, at Føroyar fór niður í ferð komandi tíðina, segði hann, at vit nú vera meir heima og minni úti fyri at fyrirbyggja smittuvanda. Hann segði eisini, at skúlar, forskúlar og dagtilboð lata aftur, men at samstundis verður eitt minimum-tilboð til tey, sum ikki kunnu passa síni børn av ymskum orsökum.

– Vit hava nakrar grundleggjandi funktiónir í samfel-

Hósdeginn í síðstu viku varð boðað frá, at allir næmingar skulu vera heima við hús. Føroya Landsstýri skrivar á heimasíðuni www.corona.fo, at hesi stigini verða tikin, tí smittan breiðir seg skjótt, og tað ger hon serliga har, sum nógv fólk eru saman.

– Tí er tað ómetaliga týðningarmikið, at hildið verður fast í, at bæði starvsfólk og børn skulu vera heima, so smittuvandin gerst so lítil sum gjørligt. Tað er týðningarmikið, at skúli og stovnar kunna foreldrini um, at hesi stig eru tikin fyri at verja okkum øll ímóti smittuni, og besta verjan er, at vit koma so lítið saman sum til ber, skriva myndugleikarnir. Har stendur eisini at lesa, at skúlar og stovnar mugu taka á seg ta skyldu viðvíkjandi teimum børnum hvørs foreldur røkja serliga avgerandi arbeiði.

– Tað er týðningarmikið at samfelagið ikki steðgar upp, og at vinnuligt virkseimi sleppur at halda fram so ótarnað sum til ber. Tað snýr seg um flutning, handilsvinnu, útflutningsvinnu, avgerðandi samfelagsveitingar, so sum samskipti, ruskkoyring og elveiting og so framvegis. Her hava skúlar, fritíðarskúlar og dagstovnar eina skyldu, so samfelagið fær virkað so ótarnað, sum til ber, kunnar Føroya Landsstýri á heimasíðuni.

– Dagstovnar, skúlar og fritíðarskúlar taka ímóti børnum upp til 3. flokki, tá ið foreldur onga aðra loysn hava enn at senda børn síni skúla ella stovn, stendur framhaldandi.

agnum, sum skulu koyra, og tí er neyðugt at hava ansing møguliga fyri tey, sum ikki kunnu hava børnini ansað aðrar vegir, segði Løgmaður hósdeginn í síðstu viku.

Samstundis gav hann boð um, at starvsfólk á almenna arbeiðsmarknaðinum arbeiða heimanífrá.

– Á almenna arbeiðsmarknaðinum verða øll tey, sum ikki røkja tær mest krevjandi uppgávarnar biðin um í størst møguligan mun at arbeiða heimanífrá.

– Vit kunnu staðfesta, at tað privata í stóran mun hevur tikið stig til at verja ímóti smittu. Tær stóru fyrirkomurarnar í Føroyum hava sent fólk heim at arbeiða, har tað ber til. Eisini hava tær býtt upp hold, soleiðis at tær tryggja, at framleiðslan kann halda áfram, segði Bárður á Steig Nielsen hósdeginn.

– Vit vóna, at at tey fylgja nýgivnu átøkunum og halda áfram við at hava egin átøk eisini, segði hann.

Hetta merkir sjálvsagt, at fleiri foreldur í Føroyum í dag ikki eru til arbeiðis á vanligan hátt men eru heima og verða noydd til at arbeiða heimanífrá, hóast tey ikki hava børnini í ansing – bæði á almenna og privata arbeiðsmarknaðinum.

Fáa neyvlýsing komandi dagarnar

Fígghjálmaráðið skrivar á heimasíðu teirra, at: “starvsfólk hevur skyldu at mæta til arbeiðis, hóast ansing ikki fæst til børnini. Arbeidsgevarin hevur ikki skyldu at gjalda løn til

starvsfólk, sum eru fráverandi av hesi orsök. Tó eiga arbeiðsgevarin og starvsfólkið, har umstøðurnar loyva tí, saman at finna eina loysn, soleiðis at starvsfólkið antin arbeiðir heimanífrá, avspákar ella heldur feriu við ella uttan løn.”

Í viðmerking til hatta sigur Jan Mortensen, lønarstjóri á Fígghjálmaráðnum, at starvsfólk og leiðsla hvør í sínum føri mugu finna eina loysn.

– Arbeiðir tú til dømis á einum sjúkrahúsi, so er neyðugt at tú mætir til arbeiðis, men arbeiðir tú á einum kontóri, so mást tú saman við leiðsluni finna eina loysn, tí tað eri fleiri, sum kunnu gera sítt arbeiði heimanífrá, sigur Jan Mortensen.

Spurdur um, hvussu tey fáa arbeiðit heimanífrá, um tey hava smábørn heima eisini, sum krevja ansing, sigur hann, at tey skulu gera tað, sum tey megna og vísir eisini á, at dagstovnar hava skyldu til at ansa teimum børnum, har foreldrini ikki hava aðrar møguleikar.

– Tað ber til at røkja eitt starv heimanífrá, hóast børnini eru har. Tað er kanska ikki fulla tíð, men í ávísan mun ber tað til. Hetta er ein kreppustøða, og tí má man royna at finna eina loysn, sigur hann.

Jan Mortensen vil ikki nágreina nærri, tí hann heldur, at tað í hesum døgum er umráðandi, at boðini eru einføld og ikki gerast meir innviklað enn tað sama. Tó, so sigur hann, at vit kunnu rokna við, at almennu myndugleikarnir koma við presisering ella neyvlýsing komandi dagarnar.

